

Salix alba
wierzba biała

Drzewo dorastające do 30 m wysokości, często o wyniesionej, szerokiej koronie. Bardzo dekoracyjne cienkie gałązki mogą mieć kolor oliwkowy, brązowawy, żółty, pomarańczowy czy nawet czerwony, zazwyczaj są gęsto pokryte jedwabistymi, białymi włoskami. Lancetowate liście za młodu również pokryte są jedwabistymi włoskami, sprawiają wrażenie całkiem białych. Gatunek krajowy, w pełni mrozoodporny. Preferuje gleby od mokrych, przez wilgotne aż do świeżych. Stanowiska słoneczne. Do stosowania przede wszystkim w krajobrazie otwartym dolin rzecznych oraz w parkach, zwłaszcza nad zbiornikami wodnymi. Drzewo bardzo dekoracyjne, przy podmuchach wiatru potężne korony mieniają się ma białą.

autorzy: Mateusz Korbik; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

północno-zachodnia Afryka, Europa i zachodnia Azja

pochodzenie

pierwsza publikacja: Karol Linneusz 1753 Species Plantarum

grupa roślin

liściaste

grupa użytkowa

liściaste

forma

drzewo

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

drzewiasty wyprostowany
drzewiasty rozłożysty

docelowa wysokość

powyżej 20

barwa liści (igieł)

szare, niebieskawe, srebrzyste
jasnozielone
ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

żółte

pora kwitnienia

kwiecień
maj

owoce

zielone

pora owocowania

czerwiec

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
podłoże wilgotne
podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)

ph podłoża

roślina tolerancyjna

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
odporność na zanieczyszczenia
odporność na zasolenie
ozdobne pędy
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

parki
zadrzewienia krajobrazowe
zieleń publiczna
w grupach
soliter (pojedynczo)

strefa

3

autorzy: Mateusz Korbik; , Związek Szkółkarzy Polskich;

